

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2007. május 23. *

A T-241/05., T-262–264/05., T-346/05., T-347/05., és T-29–31/06. sz. egyesített ügyekben,

a **Procter & Gamble Company** (székhelye: Cincinnati, Ohio [Amerikai Egyesült Államok], képviseli: G. Kuipers ügyvéd)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseletben: D. Schennen, később: G. Schneider, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM első fellebbezési tanácsának egyes térbeli védjegyek bejelentésével kapcsolatban (az R 843/2004-1. sz. ügyben) 2005. április 14-én, (az R 845/2004-1. sz. ügyben) 2005. május 3-án, (az R 849/2004-1. sz. ügyben) 2005. május 4-én, (az R 1184/2004-1. sz. ügyben) 2005. június 1-jén, (az R 1188/2004-1. sz. ügyben és az

* Az eljárás nyelve: angol.

R 1182/2004-1. sz. ügyben) 2005. július 6-án, (az R 1183/2004-1. sz. ügyben) 2005. november 16-án, (az R 1072/2004-1. sz. ügyben) 2005. november 21-én és (az R 1071/2004-1. sz. ügyben) 2005. november 22-én hozott határozata ellen benyújtott kilenc keresete tárgyában

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK
ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁGA (negyedik tanács),

tagjai: H. Legal elnök, V. Vadapalas és N. Wahl bírák,

hivatalvezető: C. Kantza tanácsos,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. június 29-én (T-241/05. sz. ügy), július 18-án (T-262/05–T-264/05. sz. ügyek), szeptember 12-én (T-346/05. és T-347/05. sz. ügyek) és 2006. január 24-én (T-29/06–T-31/06. sz. ügyek) benyújtott keresetlevelekre,

tekintettel az Elsőfokú Bíróság Hivatalához 2005. szeptember 30-án (T-241/05. sz. és T-262/05–T-264/05. sz. ügyek), október 26-án (T-346/05. sz. és T-347/05. sz. ügyek), valamint 2006. május 18-án (T-29/06–T-31/06. sz. ügyek) benyújtott válaszbeadványokra,

tekintettel az ügyek egyesítéséről szóló 2006. október 24-i határozatra,

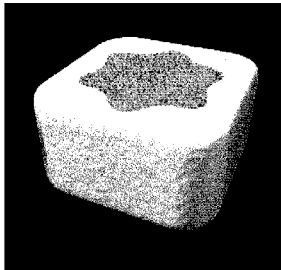
tekintettel a 2006. december 13-i tárgyalásra,

meghozta a következő

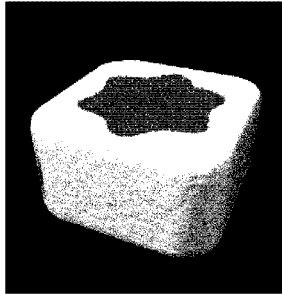
Ítéletet

A jogvita előzményei

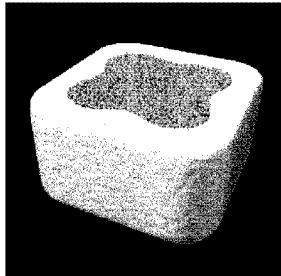
- 1 2000. május 31-én a felperes a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL 1994. L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) alapján kilenc közösségi védjegybejelentési kérelmet nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (a továbbiakban: OHIM).
- 2 A lajstromoztatni kívánt védjegyek az alább látható térbeli formákból álló védjegyek:
 - fehér négyzetes hasáb alakú tablettá, hatlevelű lila virágmintával (T-241/05. sz. ügy):

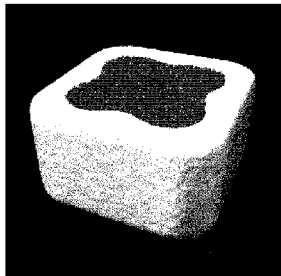
- fehér négyzetes hasáb alakú tabletta, hatlevelű zöld virágmintával (T-262/05. sz. ügy):

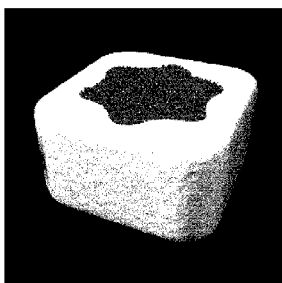
- fehér négyzetes hasáb alakú tabletta, négylevelű lila virágmintával (T-263/05. sz. ügy):

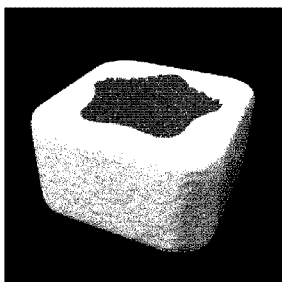
- fehér négyzetes hasáb alakú tabletta, négylevelű zöld virágmintával (T-264/05. sz. ügy):

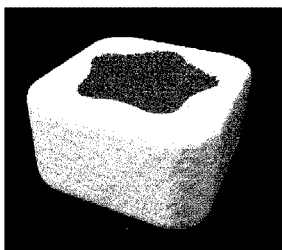
- fehér négyzetes hasáb alakú tabletta, hatlevelű kék virágmintával (T-346/05. sz. ügy):

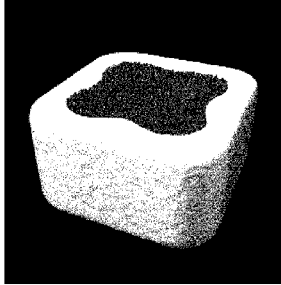
- fehér négyzetes hasáb alakú tabletta, ötlevelű zöld virágmintával (T-347/05. sz. ügy):

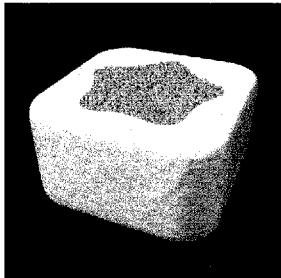
- fehér négyzetes hasáb alakú tabletta, ötlevelű kék virágmintával (T-29/06. sz. ügy):

- fehér négyzetes hasáb alakú tablettá, négylevelű kék virágmintával (T-30/06. sz. ügy):

- fehér négyzetes hasáb alakú tablettá, ötlevelű lila virágmintával (T-31/06. sz. ügy):

- 3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 3. osztályba tartozó árukkal kapcsolatban tették, amely a következő, mindegyik védjegybejelentés tekintetében azonos leírásnak felel meg: „Fehérítőkészítmények, mosószerek és egyéb, mosásra szolgáló anyagok; tisztító-, fényesítő-, súroló-, és csiszolószerek; készítmények mosáshoz, tisztításhoz és mosogatáshoz; szappanok”.

- 4 A 2004. július 28. és 2004. november 8. közötti időszakban az OHIM az elbírálója által hozott kilenc határozatban – a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján – elutasította a védjegybejelentéseket.
- 5 A felperes e kilenc határozattal szemben fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz, a 40/94 rendelet 57–62. cikke alapján.
- 6 Az OHIM első fellebbezési tanácsa 2005. április 14-én (T-241/05. sz. ügy), május 3-án (T-263/05. sz. ügy), május 4-én (T-264/05. sz. ügy), június 1-jén (T-262/05. sz. ügy), július 6-án (T-346/05. és T-347/05. sz. ügy), november 16-án (T-31/06. sz. ügy), november 21-én (T-30/06. sz. ügy) és november 22-én (T-29/06. sz. ügy) hozott, szám szerint kilenc határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozatok) elutasította az említett fellebbezéseket, azzal az indokkal, hogy a bejelentett védjegyek a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében nem alkalmasak a megkülönböztetésre.

A felek kérelmei

- 7 A felperes azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:
 - helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatokat;
 - az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

8 Az OHIM azt kéri, hogy az Elsőfokú Bíróság:

- utasítsa el a kereseteket;

- a felperest kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

A felek érvei

- 9 A felperes, mindegyik esetben egyetlen jogalapra, nevezetesen a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjára alapított jogalapra hivatkozik.
- 10 Az érintett fogyasztókat illetően azt állítja, hogy a szóban forgó termékeket azoknak a fogyasztóknak szánják, akik mindennapos vásárlásaikat maguk intézik, és ezért figyelmesebbek. Ezenfelül – véleménye szerint – mivel ezek a tabletták a szupermarketekben árusított mosószeres legdrágább kategóriájába tartoznak, ezért a vásárlók által azok formájának és mintájának szentelt figyelem szintje viszonylag magas.
- 11 Egyébiránt az érintett piacon – amelyet erős verseny jellemez – jelenlévő gyártóknak mindenképpen érdeke fűződik ahhoz, hogy termékeiket meg lehessen különböztetni a versenytársakéitól, a fogyasztók figyelmének felkeltése érdekében, miként azt a mos(ogat)ószer-tabletták formájának nagyszámú, védjegyként történő bejelentése is

mutatja. A televíziós reklámokból hozott példák – amelyeket a T-29/06–T-31/06. sz. ügyekben benyújtott keresetlevelekhez csatoltak – azt az érvelést erősítik, miszerint a tablettát a gyártók megkülönböztetés céljából alkalmazzák. Ezen érvek – véleménye szerint – azt támasztják alá, hogy a fogyasztók a tablettát teljes mértékben a termék kereskedelmi eredetének jelöléseként foghatják fel. E következtetést erősíti meg a piacon kapható mos(ogat)ószer-tabletták sokfélesége is.

- 12 Az érintett fogyasztó szokásainak értékelése keretében a fellebbezési tanács helytelenül vette figyelembe azt a tényt, hogy az érintett termékeket általában olyan csomagolásban árusítják, amely számos szó- és ábrás elemet is tartalmaz. A bejelentett védjegyek tervezett használatának körülményei nem olyan jellegűek, amelyek hatással lennének a megkülönböztető képesség értékelésére (az Elsőfokú Bíróság T-355/00. sz., DaimlerChrysler kontra OHIM [TELE AID] ügyben 2002. március 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-1939. o.] 42. pontja). Például attól még, hogy a tablettákat csomagolva árusítják, azokat ábrázolni lehetne a csomagoláson, vagy átlátszó csomagolásba lehetne helyezni, illetve a bejelentett védjegy formájával megegyező csomagolásban lehetne árusítani. Esetleg mellékelni lehetne a termék csomagolásához egy mintatablettát.
- 13 Egyébként, mégha feltételezzük is, hogy a fellebbezési tanács figyelembe vehette volna a bejelentett védjegy tervezett használatának körülményeit, attól még más körülményeket is figyelembe vehetett volna, mint például a termék árát, amely a folyékony vagy porállagú mos(ogat)ószerékénél magasabb, valamint azt, hogy a reklámokban hogyan jelenik meg a tablettá.
- 14 A felperes véleménye szerint a bejelentett védjegyeket illetően a fellebbezési tanács nem vette figyelembe azok minden sajátosságát, nevezetesen:
- a tablettá szinte kocka formájú, vastag négyzetes hasáb alakú formáját, a két négyzet alakú lapot összekötő lekerekített éllel;

- a két, jól elkülönülő szín meglétét, amely a fehér, és az adott tablettától függően lila, zöld vagy kék;

- a színek kezelését, vagyis azt, hogy az előbbi színek egyikét a csak tablettá közepén található mintán, és nem az azt alkotó külön rétegekben alkalmazzák;

- a tablettán szereplő minta formáját.

15 Ezen elemek miatt a bejelentett védjegyek egyértelműen eltérnek a piacon fellelhető mos(ogat)ószer-tablettáktól. Ezen érv alátámasztásaként a felperes benyújtotta a szóban forgó védjegybejelentések időpontjában forgalmazott tabletták ábráit.

16 A fellebbezési tanács tévesen állapította meg azt, hogy a szóban forgó elemek, gyakorlati megfontolásból, az ágazatban megszokottak, és azok nem térnek el jelentős mértékben a tablettá külsejétől. A felperes szerint a fellebbezési tanács többek között elmulasztotta azt a tényt értékelni, hogy a tablettára a négyzetes hasáb alakú forma a jellemző, amely megkülönbözteti azt a piacon fellelhető, laposabb téglalapszerű alakú formáktól, akárcsak a figyelemfelkeltő módon elosztott, két eltérő szín. A fellebbezési tanács nem tudta bizonyítani hasonló jellegzetességeket mutató tablettá meglétét a piacon.

17 E jellemző elemeken kívül, a bejelentett védjegyek a tablettá közepén egy mintát tartalmaznak, ami újabb külső és egyben megkülönböztető elemet képez az Elsőfokú Bíróság T-128/00. sz., Procter & Gamble kontra OHIM (Négyzetes hasáb alakú tablettá bevésített mintával) ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének

[EBHT 2001., II-2785. o.] 60. pontja és T-129/00. sz. Procter & Gamble kontra OHIM (Egyenes hasáb alakú tablettá bevésett mintával) ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2793. o.] 60. pontja értelmében. Ezen elemre tekintettel, a bejelentett védjegyek grafikai elem hiányában sem tekinthetők kizárólag a szóban forgó termék formájából és színéből álló megjelöléseknek.

- 18 A szóban forgó minták négy-, öt-, illetve hatlevelű virág-, azaz csillag alakú mintákat ábrázolnak. A piacon fellelhető tabletták egyike sem tartalmaz ilyen pontos körvonallal rendelkező ábrát. A fellebbezési tanács tehát a felperes véleménye szerint eltorzította e tényt, amikor azt állapította meg, hogy az a fent hivatkozott „négyzetes hasáb alakú tablettá bevésett mintával”-ügyben és „egyenes hasáb alakú tablettá bevésett mintával”-ügyben hozott ítéletek alapjául szolgáló ügyekben vizsgált négyszögletes, illetve háromszög alakú bevésett minták geometriai alapformáihoz hasonlítható.
- 19 Egyébiránt, annak megállapításával, hogy a bejelentett védjegyek nem rendelkeznek „különleges, rendkívüli vagy szokatlan mintával”, a fellebbezési tanács a védjegy lajstromozásához megkövetelt minimális megkülönböztető képességet illetően túlságosan nagy elvárásokat támasztott.
- 20 A felperes szerint a bejelentett védjegyek megkülönböztetésre alkalmasnak tekinthetők, már csupán e minták alapján is, amelyek egy logóhoz vagy megjelöléshez hasonlíthatók. A felperes e tekintetben hivatkozik az OHIM által lajstromozott ábrás védjegyekre, amelyek közül az egyik egy virág ábrájából áll (a 692897. sz. védjegy), a többi pedig mindössze egyszerű mértani formákéből (a 2359776., a 1868165., a 3422631. és a 1648120. sz. védjegyek).
- 21 Ezenfelül, a hatlevelű minta a felperes Ariel logójához hasonlít, amelyet korábban közösségi védjegyként lajstromoztak (814780. sz. védjegy). A négylevelű ábra a felperes egy másik közösségi ábrás védjegyéhez (a 715904. sz. védjegyhez) hasonlítható.

- 22 A fellebbezési tanács az egyes bejelentett védjegyek által keltett összbenyomást sem vette figyelembe, amikor azokat úgy írta le, mint két geometriai alapforma társítását. A piacon fellelhető tabletták egyike sem rendelkezik ugyanazzal a forma-, szín- és elrendezésbeli kombinációval, mint a védjegybejelentésben szereplők; ráadásul azok mindezekon felül még egy mintát is tartalmaznak.
- 23 A felperes megjegyzi, hogy az OHIM korábban helyt adott egy „s” betűt tartalmazó, egyenes hasáb alakú tableta formájából álló védjegy (1860170. sz.), valamint egy „jin-jang” ábrát (1207455. sz.) és egy vízcseppre emlékeztető ábrát (1207869. sz.) tartalmazó kerek tableta formájából álló védjegy lajstromozás iránti kérelmének.
- 24 A felperes ezenkívül hivatkozik még a Benelux Védjegy hivatal által lajstromozott egyes védjegyekre is.
- 25 Végezetül a felperes a megtámadott hét határozat mindegyikében szereplő azon elv figyelembevételét kifogásolja, miszerint a geometriai alapformáknak mindenki számára rendelkezésre kell állnia. Azt állítja, hogy ezen elv figyelembevétele húzódik meg azon két határozat érvelésében is, amelyben azt nem említették meg kifejezetten, nevezetesen a T-346/05. sz. és a T-347/05. sz. ügyben szereplő, megtámadott érvelésben. A szóban forgó elv figyelembevétele szerinte a jelen ügyben megalapozatlan, tekintettel a tabletták formáinak, színeinek és mintáinak nagyszámú kombinációs lehetőségeire. Ezenkívül az elvnek a megjelölés megkülönböztető képességének értékelésénél nincs jelentősége (a Bíróság C-329/02. P. sz., SAT.1 kontra OHIM ügyben 2004. szeptember 16-án hozott ítéletének [EBHT 2004., I-8317. o.] 36. pontja).
- 26 Az OHIM azt állítja, hogy a megtámadott határozatok az e téren kialakult közösségi ítélkezési gyakorlat helyes alkalmazását jelentik.

- 27 Az érintett vásárlóközönséget illetően a fellebbezési tanács helyesen állapította meg, hogy az átlagos fogyasztókból áll. E fogyasztók választását elsősorban a gyártó, másodsorban a készítmény fajtája határozza meg, és semmi okuk nincs a tablettát figyelmen kívül hagyni.
- 28 Annak megállapításához, hogy a mosószertablettákat hogyan észleli az átlagos fogyasztó, a szóban forgó megjelöléseket e termékek szokásos értékesítési módjaira – mint például azon tényre, hogy azokat csomagolva árusítják – tekintettel is értékelni kell. Az a feltételezés, hogy a tablettákat a bejelentett védjegyek formájával megegyező csomagolásban is árusíthatnák, vagy a tablettát mintegy kitérőként hozzáerősíthetnék a csomagoláshoz, nem releváns, mivel az efféle megjelenítést az átlagos fogyasztó úgy fogná fel, mint a csomagoláson belül elhelyezett termék egyszerű ábrázolását vagy megjelenítését. Ezért a bejelentett védjegyek véleménye szerint nem keverendők össze az olyan térbeli védjegyekkel, amelyek semmilyen kapcsolatban nem állnak az érintett termékkel.
- 29 Ami a bejelentett védjegyek értékelését illeti, véleménye szerint a felperes nem vitatja azt a tényt, hogy azok megegyeznek magukkal az érintett termékekkel, nevezetesen a tablettáformára préselt mos(ogat)óporral. E körülményekre tekintettel, a szóban forgó tablettákat egyénivé tevő kiegészítő elemek hiányában az átlagos fogyasztó azokat úgy fogja észlelni, mint a termék egy lehetséges és gyakori formáját, és nem úgy, mint az azok kereskedelmi eredetére utaló jelzést.
- 30 Véleménye szerint jelen esetben a szóban forgó tabletták mindössze a már korábban megkülönböztetésre alkalmatlannak minősített különféle elemek, nevezetesen a ferdén metszett élű négyzetes hasáb alakú forma, a különböző színű rétegek és a bevésített minták egy újabb kombinációját jelentik (az Elsőfokú Bíróság T-336/99. sz., Henkel kontra OHIM („zöld és fehér színű négyzetes tabletták”) ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítélete [EBHT 2001., II-2589. o.]; valamint a fent hivatkozott „négyzetes hasáb alakú tabletták bevésített mintával”-ügyben és „egyes hasáb alakú tabletták bevésített mintával”-ügyben hozott ítéletei).

- 31 A szóban forgó tabletták formája, amely vagy egyenes hasáb-, vagy kocka alakú, véleménye szerint olyan alapforma, amely a mos(ogat)ószer-tabletták megjelenési formájából természetes módon következik, és a piacon megszokott. A különféle kockaélek geometriai kapcsolata és a ferde metszés mindössze e forma egyszerű változatai, amelyeknek nincs jelentőségük.
- 32 A különféle színek használata, amely azt sugallja a fogyasztóknak, hogy a termék többféle hatóanyagot tartalmaz, véleménye szerint funkcionális célt szolgál. Jelen esetben egyébiránt olyan alapszínekről van szó, mint a zöld, a kék és a lila.
- 33 Véleménye szerint a tabletták közepébe vésett minta hozzáadása a különböző hatóanyagok magától értetődő kombinációja. A bevésett minta fő funkciója az arra való utalás, hogy a termék egy újabb hatóanyagot tartalmaz. Az ítélkezési gyakorlat szerint az efféle bevéséshez használt háromszög forma nem ruházza fel a védjegyet megkülönböztető képességgel (a fent hivatkozott „egyenes hasáb alakú tabletták bevésett mintával”-ügyben hozott ítélet 59. és 60. pontja). A négy-, öt-, illetve hatlevelű bevésett minta is ugyanolyan alapvető geometriai forma, mint a háromszög.
- 34 Mégha a szóban forgó formát úgy is értelmeznénk, mint egy virágmintát, ami a fogyasztó részéről nagy figyelmet igényelne, az akkor is csak dekorációs elemnek tekinthető. Ráadásul a mosószerekkel kapcsolatban a virágforma a frissességre, tisztaságra és a kellemes illatra utal. Ezért az csupán a tabletták bevésett mintáinak egy – jelentőséggel nem bíró – változatát képezi, és nem egy megkülönböztetésre alkalmas mintát.
- 35 A szóban forgó bevésett mintához hasonló formájú közösségi ábrás védjegyek megléte nincs hatással az említett megállapításra. Az érintett vásárlóközönség nem ugyanolyan módon fogja fel az adott termék formájától független ábrás védjegyeket,

mint a felperes által hivatkozott védjegyeket, valamint a termék külsejéből álló olyan térbeli védjegyek elemeit, mint az adott ügyben szereplők.

- 36 A bejelentett védjegyek elemei, akár külön-külön, akár együttesen szemlélve, nem elég frappánsak és eltérőek ahhoz, hogy azt másként lehessen felfogni, mint a színek és a hétköznapi alapformák kombinációját, azaz mint a különféle mosogató-tabletták egyikét.
- 37 A felperesnek az OHIM más tablettákkal kapcsolatos korábbi határozataira való hivatkozása nem lehet eredményes (az Elsőfokú Bíróság T-106/00. sz., Streamserve kontra OHIM [STREAMSERVE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-723. o.] 67. pontja). Ezenkívül azzal, hogy helyt adott a stilizált „s” betűs és a „jin-jang” ábrás tabletták lajstromozásának, az OHIM korábban azon az állásponton volt, hogy az említett elemeket nem úgy fogják felfogni, mint újabb hatóanyagot jelölő funkcionális elemet.
- 38 Az a tény, hogy a szóban forgó megjelöléseket a Benelux-államokban lajstromozták, nem köti az OHIM-ot. Ezenkívül az említett lajstromozások az Elsőfokú Bíróság mosószertablettákra vonatkozó első ítéleteinek kihirdetését megelőzően történtek.
- 39 Végül, ami a rendelkezésre állás elvéből levont következtetéseket illeti, a fellebbezési tanács a geometriai alapformákra alkalmazta a Bíróság színekkel kapcsolatos ítélkezési gyakorlatát (a Bíróság C-104/01. sz. Libertel-ügyben 2003. május 6-án hozott ítélete [EBHT 2003., I-3793. o.]) Ezenkívül, az említett megállapításokra csak a mellékes érvek között hivatkoztak, azok relevanciájának állítólagos hiánya nem eredményezheti a megtámadott határozatok hatályon kívül helyezését.

Az Elsőfokú Bíróság álláspontja

- 40 A 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, „ha nem alkalmas a megkülönböztetésre”.
- 41 Valamely védjegy megkülönböztető képessége az említett cikk értelmében azt jelenti, hogy a védjegy lehetővé teszi a védjegybejelentésben szereplő árunak adott vállalkozástól származóként történő beazonosítását, és így ennek az árunak más vállalkozások áruitól való megkülönböztetését. E megkülönböztető képességet egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett vásárlóközönség felfogására tekintettel kell értékelni (lásd a Bíróság C-473/01. P. és C-474/01. P. sz., Procter & Gamble kontra OHIM ügyben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-5173. o.] 32. és 33. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 42 Jelen esetben ki kell emelni, hogy a bejelentett védjegyek mindegyike a védjegybejelentésben szereplő termék formájából, színéből és mintájából áll, nevezetesen egy fehér négyzetes hasáb alakú tablettából, a felső oldal közepén színes mintával.
- 43 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az áru külső megjelenéséből álló térbeli védjegy megkülönböztető képességének mérlegelésekor alkalmazott szempontok nem különböznek a védjegyek más típusainak esetében alkalmazandó szempontoktól. Ugyanakkor e szempontok alkalmazásakor figyelembe kell venni azt, hogy az átlagos fogyasztó észlelése nem szükségszerűen azonos az áru külső megjelenéséből álló térbeli védjegy és az olyan szóvédjegy vagy ábrás védjegy esetében, amely az általa jelölt áruk külső megjelenésétől függetlenül áll. Az átlagos fogyasztók ugyanis – bármiféle grafikai vagy szöveges elem hiányában – nem szoktak az áruk eredetére következtetni a formájuk vagy a csomagolásuk formája alapján, így

nehezebbnek bizonyulhat az ilyen térbeli védjegy megkülönböztető képességét megállapítani, mint a szó- vagy ábrás védjegyekét (lásd a fent hivatkozott Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott ítélet 36. pontját és a Bíróság C-24/05. P. sz., Storck kontra OHIM ügyben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2003., I-5677. o.] 24. és 25. pontját, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).

- 44 Ilyen feltételek mellett csak az olyan megjelölés rendelkezik megkülönböztető képességgel a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében, amely jelentős mértékben eltér az ágazat normáitól vagy szokásaitól, és ebből eredően alkalmas alapvető, gyártóra vagy forgalmazóra utaló megjelölés szerepének betöltésére (lásd a fent hivatkozott Storck kontra OHIM ügyben hozott ítélet 26. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 45 E megfontolásokra tekintettel, először is meg kell vizsgálni a felperesnek az érintett fogyasztók figyelmének szintjére vonatkozó érveit, majd pedig a bejelentett védjegyek mindegyikének értékelésére vonatkozó érveit.

Az érintett fogyasztók figyelmének szintje

- 46 A jelen esetben érintett fogyasztókat illetően a fellebbezési tanács rámutatott, hogy a szóban forgó termékek mindennapos fogyasztási cikkek, amelyekkel minden fogyasztó találkozik.
- 47 E megállapítást nem kérdőjelezi meg a felperes azon – konkrét ténybeli bizonyítékkal alá nem támasztott – érve, miszerint e termékeket, mégha azok mindennapos fogyasztási cikkek is, a vásárlóközönségnek csak azon szűkebb köre vásárolja, akik a bevásárlást nap mint nap végzik.

- 48 Így tehát a bejelentett védjegy megkülönböztető képességét a szokásosan tájékozott, ésszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó feltételezett figyelmére tekintettel kell értékelni (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott „négyzetes hasáb alakú tableta bevéssett mintával”-ügyben hozott ítélet 52. pontját és a fent hivatkozott „egyenes hasáb alakú tableta bevéssett mintával”-ügyben hozott ítélet 52. pontját, amelyeket csak megerősített a fent hivatkozott Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott ítélet 33. és 35. pontja).
- 49 Az átlagos fogyasztó figyelmének szintje a szóban forgó áruk és szolgáltatások típusától függően változhat (a Bíróság C-342/97. sz., Lloyd Schuhfabrik Meyer ügyben 1999. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-3819. o.] 26. pontja). E tekintetben az Elsőfokú Bíróság már megállapította, hogy a mindennapos fogyasztási cikkekkel illetően az átlagos fogyasztó figyelmének szintje a mosópor- és a mosogatószeres-tabletták formáját és mintáját illetően nem magas (a fent hivatkozott „négyzetes hasáb alakú tableta bevéssett mintával”-ügyben hozott ítélet 53. pontja és a fent hivatkozott „egyenes hasáb alakú tableta bevéssett mintával”-ügyben hozott ítélet 53. pontja).
- 50 Jelen esetben a fellebbezési tanács rámutatott arra, hogy az átlagos fogyasztó figyelmének szintje a szóban forgó termékek küllemét illetően nem magas (a T-241/05. sz. ügyben megtámadott határozat 23. pontja, valamint a többi megtámadott határozat vonatkozó pontjai).
- 51 E megállapítást nem ingatja meg a felperesnek a tabletaformában árusított, valamint a folyékony vagy poralakban kiszerelt mosószeres ára közötti különbségekre, illetve a mosószeres tabletták és más mindennapos fogyasztási cikkek árai közötti különbségekre alapított érve. A felperes ugyanis nem fejtette ki, hogy attól, hogy a szóban forgó mos(ogat)ószer mindennapos fogyasztási cikk, annak ára miért vezetne eltérő következtetésre az átlagos fogyasztó figyelmének szintjét illetően.
- 52 Egyébként az érintett fogyasztó szokásainak értékelése keretében szintén figyelembe kell venni a szóban forgó termék szokásos értékesítési módját (lásd ebben az

értelemben az Elsőfokú Bíróság T-194/01. sz., Unilever kontra OHIM („tojásdad tablettá”) ügyben 2003. március 5-én hozott ítéletének [EBHT 2003., II-383. o.] 48. pontját). A felperes állításával ellentétben, az érintett piacon szokásosan elterjedt értékesítési módok figyelembevétele nem tér el azon ítélkezési gyakorlattól, miszerint a védjegybejelentő által tervezett sajátos értékesítési koncepció, amely az érintett vállalkozás választásán múlik, és a lajstromozást követően módosulhat, olyan tényező, amely nincs hatással a védjegy lajstromozhatóságának értékelésére (a fent hivatkozott TELE AID-ügyben hozott ítélet 42. pontja).

- 53 Jelen esetben a fellebbezési tanács jogszerűen vehette figyelembe azt a tényt, hogy a mos(ogat)ószeres tablettákat általában olyan csomagolásban árusítják, amelyen szerepel a termék neve, és amelyen gyakran feltüntetnek olyan ábrás vagy szövédjegyeket, illetve más ábrás elemeket, amelyek között megjelenhet a termék ábrája is (a T-241/05. sz. ügyben megtámadott határozat 24. pontja és a többi megtámadott határozat vonatkozó pontjai).
- 54 Az ítélkezési gyakorlatból pedig az következik, hogy általában, az átlagos fogyasztó figyelmének szintje az így értékesített termékek külsejét illetően nem túl magas. E körülményekre tekintettel a védjegybejelentő feladata bizonyítani, konkrétan alátámasztott érvekkel, hogy ez az érintett piacon a fogyasztók szokásait tekintve másképp van (a fent hivatkozott „tojásdad tablettá”-ügyben hozott ítélet 48. pontja).
- 55 Következésképpen meg kell vizsgálni, hogy a felperes bizonyította-e konkrétan alátámasztott érvekkel azt, hogy a fogyasztók az érintett piacon ahhoz vannak szokva, hogy a mos(ogat)ószeres tablettá külsejét annak kereskedelmi eredetét jelölőként fogják fel.

- 56 Először is, a felperesnek az arra alapított érve, hogy az érintett gyártóknak az az érdeke, hogy termékeik külseje megkülönböztethető legyen, ami jól illusztrál a piacon fellelhető tabletták sokfélesége, illetve az ágazatban a bejelentett térbeli védjegyek nagy száma is, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy a termékek külsejét az érintett fogyasztók általában úgy fogják fel, mint annak kereskedelmi eredetének jelölését (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott „tojásdad tableta”-ügyben hozott ítélet 50. pontját).
- 57 Ezt követően, ami a felperes azon feltevését illeti, miszerint mellékelni lehetne a termék csomagolásához egy mintatablettát, azokat átlátszó csomagolásban, vagy a bejelentett védjegy formájával megegyező csomagolásban lehetne árusítani, megjegyzendő, hogy a felperes nem állította azt, hogy csak ezeket a csomagolási módokat alkalmazzák általánosan az érintett piacon. Ez az érv tehát nem teszi lehetővé az érintett fogyasztó szokásainak figyelembevételét.
- 58 Ezenkívül, ami a felperes azon érvét illeti, miszerint a tablettákat ábrázolni lehet a külső csomagoláson is, megjegyzendő, hogy az általában sok szó- és ábrás elemet tartalmaz, különösen a termék nevét, valamint szó- és ábrás védjegyeket. E megjegyzést erősítik meg a felperes által a fellebbezési tanács és az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett, mosógépekhez és mosogatógépekhez használatos tabletták csomagolásaira felhozott példái. E körülményekre tekintettel, és annak a lehetőségnek a kizárása nélkül, hogy a csomagoláson egyszerre több védjegy is szerepelhet, az a tény, hogy a terméket a csomagoláson ábrázolják, még nem bizonyítja, hogy a fogyasztó annak külső megjelenésének, mint kereskedelmi származását jelölőnek, különösebb figyelmet szentelne.
- 59 Végül, válaszul arra a kritikára, miszerint a fellebbezési tanács nem vett figyelembe bizonyos tényezőket, mint például a termék árát vagy azt, hogy az hogyan jelenik meg a reklámokban, először is emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nem fejtette ki, hogy a nagy tételben vásárolt termékek ára miként befolyásolhatná az érintett átlagos fogyasztó figyelmének szintjét (lásd a fenti 51. pontot).

- 60 Másodsor, nem róható fel a fellebbezési tanácsnak az, hogy nem elemezte az érintett ágazat reklámait, mivel a felperes, ahogyan azt a tárgyaláson elismerte, nem hivatkozott e tényezőkre az OHIM előtti eljárásban. Emlékeztetni kell arra, hogy jelen esetben a védjegybejelentő feladata bizonyítani azt, hogy az érintett piacon a termék külsejét illetően az átlagos fogyasztó figyelmének szintje magas (lásd a fenti 54. pontot).
- 61 Mindenesetre megjegyzendő, hogy ami a T-29–31/06. sz. ügyek keresetleveleihez mellékelt reklámpéldányokat illeti, azokból nem lehet arra következtetni, hogy az érintett fogyasztó a tabletták televízióban megjelenő képeit ne úgy fogná fel, mint a termék azon tulajdonságainak bemutatását, hogy például a szilárd halmazállapotú mos(ogat)ószer-forma praktikus, és hogy a tableta különféle színű hatóanyagokat tartalmaz. Ez annál is inkább igaz, mert az átlagos fogyasztó alacsonyabb szintű figyelmet tanúsít olyankor, amikor a termékeket és az azokkal kapcsolatos védjegyeket a vásárlástól eltérő körülmények között észleli (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-361/04. P. sz., Ruiz-Picasso és társai kontra OHIM ügyben 2006. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-643. o.] 41. pontját és a fent hivatkozott Storck kontra OHIM ügyben hozott ítélet 72. pontját).
- 62 Ezen érvekre tekintettel, anélkül hogy a szóban forgó elemek azon részének elfogadhatóságáról kellene nyilatkozni, amelyekre a fellebbezési tanács előtt nem hivatkoztak, megállapítandó, hogy a felperes által előterjesztett elemek nem elegendők annak bizonyítására, hogy az érintett fogyasztó különös figyelmet szentelne a mos(ogat)ó szeres tableta külsejének, vagy hogy ahhoz lenne szokva, hogy azt annak kereskedelmi származásának jelöléseként fogja fel.
- 63 Következésképpen, a fellebbezési tanács által adott azon értékelést, miszerint az átlagos fogyasztó figyelmének szintje a mos(ogat)ószer formáját és mintáját illetően nem magas, helyben kell hagyni.

A bejelentett védjegyek

- 64 Ami az egyes bejelentett védjegyek megkülönböztető képességének értékelését illeti, meg kell vizsgálni, hogy az azok formájának, színének és mintájának kombinációja által keltett összbenyomásra tekintettel azt az érintett fogyasztó úgy foghatja-e fel, mint a kereskedelmi eredetére utaló jelzést.
- 65 Ezen értékelés nem összeegyeztethetetlen a bejelentett védjegyet alkotó elemek egymás után sorban történő megvizsgálásával (lásd a fent hivatkozott „négyzetes hasáb alakú tabletta bevésített mintával”-ügyben hozott ítélet 54. pontját és a fent hivatkozott „egyenes hasáb alakú tabletta bevésített mintával”-ügyben hozott ítélet 54. pontját, amelyeket csak megerősített a Bíróság fent hivatkozott Procter & Gamble kontra OHIM ügyben hozott ítéletének 44. és 45. pontja).
- 66 Először is, ami szóban forgó tabletták formáját illeti, hangsúlyozni kell, hogy ahogyan az különösen a felperes által bemutatott tabletták mintáiból következik, a négyszögletes formákat általában a mos(ogat)ószeres tabletták esetében alkalmazzák. Egyébként az olyan egyszerű geometriai formák, mint a kocka vagy a téglatest, a mosógépekhez vagy a mosogatógépekhez használatos termékek esetében azok jellegéből természetesen következnek (lásd a fent hivatkozott „négyzetes hasáb alakú tabletta bevésített mintával”-ügyben hozott ítélet 56. pontját és a fent hivatkozott „egyenes hasáb alakú tabletta bevésített mintával”-ügyben hozott ítélet 56. pontját). A szóban forgó forma pedig, az enyhén lekerekített sarkokkal rendelkező négyszögletes, vagyis kockaforma, amely minden tablettánál azonos, nem mutat könnyen észlelhető eltérést a mos(ogat)ószeres tabletták szokásos formáitól.
- 67 Így a fellebbezési tanács nem vétett értékelési hibát azzal, hogy azt állapította meg, hogy az adott tabletta formája evidens módon következik az érintett termék jellegéből.
- 68 Ami a mos(ogat)ószeres tablettán belül megtalálható két különböző színt illeti, hangsúlyozni kell, hogy az érintett közönség hozzá van szokva ahhoz, hogy a mos

(ogat)ószerek különböző színű alkotóelemekből tevődnek össze. Ezenkívül, mivel a mos(ogat)ószerek gyártói által készített hirdetések vezérelvnek tekintik azt a tényt, hogy a színes alkotóelemek a különféle hatóanyagok megtestesítésére szolgálnak, ez az érintett fogyasztót arra készíti, hogy azok meglétét úgy fogja fel, mint a termék bizonyos tulajdonságainak hangsúlyozását, és ne úgy, mint annak eredetének jelölését (az Elsőfokú Bíróság T-337/99. sz., Henkel kontra OHIM („piros és fehér kerek tablettá”) ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2597. o.] 51. pontja és a T-118/00. sz., Procter & Gamble kontra OHIM („zöld és világos-zöld pöttyös fehér négyzetes hasáb alakú tablettá”) ügyben hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2731. o.] 61. pontja).

- 69 Jelen esetben a két szín – nevezetesen a fehér, illetve tablettától függően a kék, a zöld, és lila – alkalmazása a szóban forgó tablettáknál nem tér el a szóban forgó termékek szokásos külsejétől. A felperes nem fejt ki, hogy e színek mi miatt lennének megjelölők a mos(ogat)ószerek tekintetében.
- 70 Másfelől, a megtámadott határozatokból egyáltalán nem következik, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni a két szín jelenlétét. Annak ellenére, hogy a tabletták e jellemzőjére kifejezetten csak a T-346/05. sz. ügyben (23. pont) és a T-347/05. sz. ügyben (24. pont) történt hivatkozás, meg kell jegyezni, hogy minden egyes megtámadott határozat tartalmazza a bejelentett védjegy leírását, a színek megjelölésével együtt, az indokolás első pontjaiban. Egyébiránt, a megtámadott határozatokból az következik, hogy a fellebbezési tanács átvette az elbíráló értékelését, amely a tényálláson belül idézve, kifejezetten foglalkozik a színek kérdésével.
- 71 A tabletták egyik oldalán szereplő színes mintákat illetően emlékeztetni kell arra, hogy az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy a mosószeres tablettá felső oldalán egy további réteg hozzáadása természetesen következik az olyan mosószerek jellegéből, amely különböző hatóanyagokat elegyít (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott „négyzetes hasáb alakú tablettá bevésített mintával”-ügyben hozott ítélet 59. és 60. pontját és a fent hivatkozott „egyes hasáb alakú tablettá bevésített mintával”-ügyben hozott ítélet 59. és 60. pontját).

- 72 Lévén, hogy az érintett fogyasztó ahhoz a tényhez van szokva, hogy a színes alkotóelemek a különböző hatóanyagokat testesítik meg a tablettán belül (lásd a fenti 68. pontot), az előbbi pontban kifejtettek szintén igazak a színes bevésett minták hozzáadására is. E megállapítást erősítik meg többek között a tablettáknak a felperes által az Elsőfokú Bírósághoz benyújtott csomagolásmintái, amelyek kifejezetten arra utalnak, hogy a színes, kerek vagy ovális bevésett minták kifejezetten arra utalnak, hogy a termék egy újabb hatóanyagot tartalmaz.
- 73 Jelen esetben a fellebbezési tanács hangsúlyozta, hogy a tabletták felső oldalán található minták – amelyeket úgy jellemezett, mint „(négy-, öt-, illetve hatszög alakú), (négy-, öt- vagy hatlevelű) virágmintára emlékeztető ábrát”, vagy mint „(nyolcszögű) szabálytalan síkidomot lekerekített sarkokkal”, illetve mint „virágsziromra emlékeztető ábrát” – nem ruházzák fel a tablettákat megkülönböztető képességgel. A fellebbezési tanács rámutatott, hogy a bevésett minta hozzáadása a különféle hatóanyagok kombinációjának egyik evidens megoldását képezi, valamint hogy az adott tablettá formájának és mintájának kombinációja úgy jelenik meg, mint „két geometriai alapforma”, illetve „egy geometriai alapforma és egy szabálytalan alakú bevésett minta” összekapcsolása, amely a termék olyan megjelenítését képezi, amely annak jellegéből természetes módon következik (a T-241/05. sz. ügyben megátadott határozat 28. és 29. pontja és a többi megátadott határozat vonatkozó pontjai).
- 74 E tekintetben, a felperes állításával ellentétben, ezen megállapításokból nem következik, hogy a fellebbezési tanács eltorzította volna az érintett minták bármelyikét is akkor, amikor azt egy geometriai alapformához hasonlította. Az Elsőfokú Bíróság ugyanis korábban már kimondta, hogy valamely szabálytalan alakzat leírható úgy is, mint geometriai alapformák variánsa, amennyiben az ezen alapformáktól való eltérések nem ismerhetők fel könnyen (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott „tojásdad tablettá”-ügyben hozott ítélet 55–57. pontját). Jelen esetben tehát a fellebbezési tanács a négy-, öt-, illetve hatlevelű virágmintákat ábrázoló tabletták szimmetrikus ábráját joggal hasonlíthatta egy négy-, öt- illetve hatszögű geometriai alapformához, anélkül hogy ezzel torz leírást adott volna ezen alkotóelemről.

- 75 Figyelemmel a szóban forgó minták egyszerű mivoltára, és arra a tényre, hogy azok csak igen kis mértékben térnek el a geometriai alapformáktól, valamint hogy azok a mos(ogat)ószeres tabletták közepén leginkább egy újabb hatóanyag hozzáadását jelölik, a fellebbezési tanács anélkül, hogy értékelési hibát vétett volna, jogosan állapíthatta meg azt, hogy mindegyik szóban forgó minta úgy fogható fel, mint egy újabb hatóanyag meglétét jelölő réteg.
- 76 Ennélfogva nem lehet helyt adni a felperes azon érvének, miszerint az egyes tabletták színes mintája nem keverhető össze a szóban forgó termék semmiféle jellemzőjével, sem azon érvnek, miszerint e minta olyan elemet képez, amely jelentős mértékben képes befolyásolni a bejelentett védjegy észlelését.
- 77 Végül a fellebbezési tanács helyesen mutatott rá arra az egyes bejelentett védjegyek által keltett összbenyomás értékelésekor, hogy a forma, a színek és a minta kombinációja minden egyes tabletták esetében az érintett termék szokásos megjelenítési formájának egy változata, amely nem alkalmas arra, hogy e terméket úgy azonosítsa, mint egy adott vállalkozástól származót, és azt megkülönböztesse más vállalkozások termékeitől, valamint, hogy az átlagos fogyasztó az egyes bejelentett védjegyeket kizárólag úgy fogja felfogni, mint a mosószer egy lehetséges formáját, és nem úgy, mint annak kereskedelmi eredetének jelölését (a T-241/05. sz. ügyben megtámadott határozat 30–33. pontja és a többi megtámadott határozat vonatkozó pontjai).
- 78 Megjegyzendő ugyanis, hogy egy szimmetrikus ábra hozzáadása a tabletták középső részén, úgy, ahogy az a szóban forgó minták mindegyike esetében megfigyelhető, nem változtat jelentékenyen a tabletták külsején. A fehér négyzetes hasáb alakú tabletták formáknak egy színes elemmel – nevezetesen a szóban forgó négy-, öt- illetve hatlevelű virágmintákkal – történő kombinációja, nem tér el jelentékenyen a mosószeres tabletták azon megjelenítésétől, amely az olyan termék jellegéből természetes módon következik, amelyben a különböző hatóanyagokat dekoratív jelleggel oszlatják szét.

- 79 Az előbbieken kifejtettekre tekintettel, a felperes nem támasztotta alá azt a megállapítását, hogy a fellebbezési tanács elmulasztotta figyelembe venni az egyes bejelentett védjegyek által keltett összbenyomást, sem azt, hogy a fellebbezési tanács figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy egy megjelölés egyszerre több funkciót is betölthet.
- 80 Ezenkívül, azt illetően, hogy a felperes kifogásolja a megtámadott határozatok indokolásának megfogalmazását az egyes érintett tabletták által keltett összbenyomás értékelését illetően, megjegyzendő, hogy az említett határozatokból nem következik, hogy a fellebbezési tanács a szóban forgó értékelés során téves vagy túlzott követelményeket támasztott volna. Ugyanis, mégha a fellebbezési tanács példajelleggel hivatkozott is a „megnevezés, logó vagy megjelölés” hiányára a tablettán, akárcsak annak ábrájának „különleges, rendkívüli vagy szokatlan” jellegének hiányára, valójában indokolását a megjelenítésből hiányzó azon elemre alapította, amely alkalmas lenne az érintett átlagos fogyasztó felfogásának befolyásolására, illetve az olyan ábra hiányára, amely alkalmas lenne arra, hogy a fogyasztó azt érzékelje és megjegyezze (a T-241/05. sz. ügyben megtámadott határozat 31. pontja és a többi megtámadott határozat vonatkozó pontjai).
- 81 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy valamely védjegy megkülönböztető képességének hiányát nem a piacon fellelhető hasonló formák viszonylag nagy száma tudja megcáfolni (az Elsőfokú Bíróság T-335/99. sz., Henkel kontra OHIM („piros és fehér négyszögletes tablettá”) ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2581. o.] 57. pontja, amelyet megerősített a Bíróság C-456/01. P. és C-457/01. P. sz., Henkel kontra OHIM egyesített ügyekben 2004. április 29-én hozott ítéletének [EBHT 2004., I-5089. o.] 62. pontja), sem a védjegybejelentésben foglalttal azonos formák hiánya a piacon (lásd ebben az értelemben az Elsőfokú Bíróság T-15/05. sz., De Waele kontra OHIM („egy kolbász formája”) ügyben 2006. május 31-én hozott ítéletének [EBHT 2006., II-1511. o.] 40. pontját).
- 82 Így a jelen esetben a fellebbezési tanács helyesen állapíthatta meg azt, hogy a bejelentett védjegyek mindegyike az érintett termék jellegéből természetes módon következő elemek egy változatát képezi, még akkor is, ha a piacon nem található ehhez hasonló kombináció. A felperes arra alapított érve, hogy a piacon állítólag nem található színes mintát tartalmazó tablettá, ezért semmi esetre sem lehet eredményre vezető.

- 83 A megkülönböztető képesség hiányát tehát az a tény sem kérdőjelezheti meg, hogy a fellebbezési tanács nem szolgált konkrét példákkal a kereskedelemben alkalmazott mosószeres tabletták közül. Ugyanis az ilyen következtetés jogszerűen alapítható olyan közismert tényekre, amelyek az általános fogyasztási cikkek kereskedelméből megszerzett általános gyakorlati tapasztalatokból következnek, anélkül hogy feltétlenül szükséges lenne konkrét példákat bemutatni (lásd ebben az értelemben a T-402/02. sz., Storck kontra OHIM [„pillangós csomagolás formája”] ügyben 2004. november 10-én hozott ítéletének [EBHT 2004., II-3849. o.] 58. pontját).
- 84 Az OHIM által korábban végzett lajstromozásokra alapított érveket illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a fellebbezési tanács határozatainak jogszerűségét kizárólag a 40/94 rendelet alapján lehet megítélni, nem pedig a fellebbezési tanácsok korábbi döntési gyakorlata alapján (lásd a Bíróság C-173/04. P. sz., Deutsche SiSi-Werke kontra OHIM ügyben 2006. január 12-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-551. o.] 48. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 85 Mindenesetre hangsúlyozni kell, hogy jelen esetben a felperes által hivatkozott korábbi lajstromozások nem alkalmasak a bejelentett védjegyek megkülönböztető képességének bizonyítására.
- 86 Először is, az alapvető geometriai formák és a virágminták közösségi védjegyként történő lajstromozását illetően emlékeztetni kell arra, hogy az átlagos fogyasztó nem ugyanúgy érzékeli a termék jellemzőjétől független ábrás megjelölést, mint egy térbeli megjelölés olyan elemeit, amelyek összetéveszthetők magával a termék külsejével (lásd a fenti 43. pontot). Másodsor, az egyes bejelentett védjegyek hatlevelű mintája (a T-241/05., T-262/05. és a T-346/05. sz. ügy) és az Ariel-logó közötti állítólagos hasonlóság nem könnyen érzékelhető. Harmadszor, az „s”-betűre, a „jin-jang” ábrájára és a vízcseppekre emlékeztető mintákat tartalmazó tablettáformákból álló közösségi térbeli védjegyeket illetően megjegyzendő, hogy azok olyan elemeket tartalmaznak, amelyek nem hasonlíthatók a bejelentett védjegyek elemeihez.

- 87 Ami a szóban forgó megjelölések közül egyeseknek a Benelux Védjegy hivatal által elvégzett lajstromozását illeti, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a tagállamokban már megtörtént lajstromozások olyan tényezőt képeznek, amelyet anélkül, hogy azok ügydöntő súlyúak lennének, figyelembe lehet venni a közösségi védjegyek lajstromozásakor (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott „piros és fehér kerek tablettá”-ügyben hozott ítélet 58. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot). Márpedig a felperes nem terjesztett elő olyan érvet, amelyre a Benelux Védjegy hivatal határozatából jelen esetben hivatkozni lehetne.
- 88 Végül ami a felperes által említett azon kifogásokat illeti, amelyek a geometriai alapformák figyelembevétele ellen irányulnak, amely a kilenc megtámadott határozat közül hét esetben azok indokolásából következik (lásd például a T-241/05. sz. ügyben megtámadott határozat 35–39. pontját), megjegyzendő, hogy ezen érv, amely jogi szempontból téves alapokon nyugszik, nem szerepel a határozatokban kifejezett formában, csak kiegészítő jelleggel, és ezért nem indokolja azok hatályon kívül helyezését.
- 89 Ebből adódóan az e helytelen állításokra alapított érvet, mint hatástalant, el kell utasítani.
- 90 Az előbbieken kifejtettekre tekintettel megállapítandó, hogy a fellebbezési tanács a bejelentett védjegyek mindegyike tekintetében jogilag kellőképpen alátámasztotta, hogy az adott tabletták formájának, színeinek és mintájának kombinációja által keltett összbenyomást illetően azok nem teszik lehetővé az érintett átlagfogyasztó számára a szóban forgó termékek kereskedelmi eredetének beazonosíthatóságát a vásárlás pillanatában hozott döntéskor.
- 91 Következésképpen a kereseteket, mint megalapozatlanokat, el kell utasítani.

A költségekről

- ⁹² Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Elsőfokú Bíróság a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

AZ ELSŐFOKÚ BÍRÓSÁG (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A kereseteket elutasítja.**

- 2) A felperest kötelezi a költségek viselésére.**

Legal

Vadapalas

Wahl

Kihirdetve Luxembourgban, a 2007. május 23-i nyilvános ülésen.

E. Coulon

hivatalvezető

H. Legal

elnök